

Presse og Information

Den Europæiske Unions Domstol
PRESSEMEDDELELSE NR. 72/17

Luxembourg den 4. juli 2017

Forslag til afgørelse fremsat af generaladvokaten i sag C-320/16
Uber France SAS

Ifølge generaladvokat Szpunar kan medlemsstaterne forbyde og sanktionere den ulovlige udøvelse af transportvirksomhed inden for rammerne af UberPop-tjenesten uden først at give Kommissionen meddelelse om lovforslaget

Det franske selskab Uber France administrerer en elektronisk platform, der gør det muligt ved hjælp af en smartphone, der indeholder Uber-applikationen, at bestille en transportydelse i de byer, hvor ydelsen tilbydes. Inden for rammerne af den tjeneste, der benævnes UberPop, forestår private ikke-erhvervsdrivende chauffører passagerbefordring i deres egne køretøjer.

Uber France er tiltalt for ved hjælp af UberPop-tjenesten at have stillet en ordning til rådighed, der skaber kontakt mellem kunder og ikke-erhvervsdrivende chauffører, som foretager persontransport mod vederlag ved hjælp af køretøjer med mindre end ti siddepladser. Uber France har gjort gældende, at den franske lovgivning, på grundlag af hvilken der er rejst tiltale, udgør en teknisk forskrift, der direkte vedrører en tjeneste i informationssamfundet som omhandlet i direktivet om tekniske standarder og forskrifter¹. Dette direktiv forpligter medlemsstaterne til at give Kommissionen meddelelse om ethvert forslag til love og administrative bestemmelser, der fastsætter tekniske forskrifter vedrørende varer og tjenesteydelser i informationssamfundet. De franske myndigheder havde imidlertid ikke givet meddelelse til Kommissionen om lovforslaget, før det blev vedtaget. Uber France udleder heraf, at selskabet således ikke kan retsforfølges på de nævnte tiltalepunkter.

På denne baggrund har tribunal de grande instance de Lille (retten i første instans i Lille) (Frankrig) spurgt Domstolen, om de franske myndigheder havde pligt til at give Kommissionen forudgående meddelelse om lovforslaget.

I sit forslag til afgørelse, der fremsættes i dag, fastslår generaladvokat Maciej Szpunar, at uagtet spørgsmålet, om UberPop-tjenesten er omfattet af direktivet eller ej, kan **medlemsstaterne forbyde og sanktionere den ulovlige udøvelse af transportvirksomhed som den, der udøves ved hjælp af UberPop, uden først at skulle give Kommissionen meddelelse om lovforslaget.**

Nærmere bestemt henviser generaladvokaten til sit forslag til afgørelse af 11. maj 2017 i sagen Uber Espagne², hvori han argumenterede for, at **UberPop-tjenesten** er omfattet af transportområdet og **således ikke udgør en tjeneste i informationssamfundet som omhandlet i direktivet**. I et sådant tilfælde finder direktivet ikke anvendelse, og det er ikke **nødvendigt at give meddelelse til Kommissionen om lovforslaget**.

Generaladvokaten tager ligeledes stilling til det tilfælde, hvor **Domstolen måtte fastslå, at UberPop-tjenesten udgør en tjeneste i informationssamfundet** som omhandlet i direktivet. I et sådant tilfælde konkluderer generaladvokaten, at et forbud eller sanktionering af formidlingsvirksomhed som den, der udøves af Uber, der sker i forbindelse med ulovlig udøvelse af

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22.6.1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (EFT 1998, L 204, s. 37), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/48/EF af 20.7.1998 (EFT 1998, L 217, s. 18).

² Forslag til afgørelse i sag [C-434/15](#), *Asociación Profesional Elite Taxi/Uber Systems Spain* (jf. pressemeddelelse [nr. 50/17](#)).

transportvirksomhed, ikke udgør en »teknisk forskrift« i direktivets forstand, således at en **meddelelse til Kommissionen heller ikke i dette tilfælde ville være nødvendig.**

Generaladvokaten henviser i denne henseende til, at meddelelsespligten kun gælder for bl.a. tekniske forskrifter, der specifikt har til hensigt og formål at give forskrifter for adgangen til tjenester i informationssamfundet og udøvelsen heraf. Forskrifter, som kun indirekte eller tilfældigt vedrører sådanne tjenester, er til gengæld udelukket fra meddelelsespligten. Generaladvokaten er af den opfattelse, at **de omhandlede franske bestemmelser kun indirekte vedrører tjenester i informationssamfundet.** De franske bestemmelser vedrører ganske vist hovedsageligt en tjeneste i informationssamfundet (nemlig et system med henblik på kontakt ad elektronisk vej), men de retter sig imidlertid ikke *specifikt* mod denne tjeneste (hvilket ville være tilfældet, hvis lovgivningen forbød eller på anden måde regulerede den aktivitet, der består i at skabe forbindelse mellem kunder og leverandører af transportydelser i almindelighed), men har alene til formål at sikre den effektive virkning af lovgivningen vedrørende transporttjenester (der ikke er omfattet af direktivet).

Den omstændighed, at UberPops økonomiske model er uforenelig med de franske bestemmelser om persontransport (ikke-erhvervsdrivende chauffører, som pr. definition ikke har de tilladelser, der i henhold til fransk ret er nødvendige for at udøve transportvirksomhed), indebærer ikke, at den pågældende lovgivning er en teknisk forskrift, der regulerer formidlingsvirksomhed inden for transportområdet i almindelighed.

Generaladvokaten præciserer, at hvis enhver national bestemmelse, der forbyder eller sanktionerer formidling i forbindelse med udøvelsen af ulovlige handlinger, skulle anses for en teknisk forskrift alene af den grund, at denne formidling højst sandsynligt sker ad elektronisk vej, ville der skulle gives meddelelse om et stort antal af medlemsstaternes nationale forskrifter. Dette ville føre til et u hensigtsmæssigt skred i meddelelsespligten, uden at dette reelt bidrager til virkeliggørelsen af formålet med denne procedure, som er at forhindre, at medlemsstaterne vedtager foranstaltninger, der er uforenelige med det indre marked, og at gøre det muligt, at virksomhederne bedre kan udnytte fordelene ved det indre marked.

BEMÆRKNING: Generaladvokatens forslag til afgørelse er ikke bindende for Domstolen. Generaladvokaten har til opgave fuldstændig uafhængigt at foreslå Domstolen, hvorledes den pågældende sag skal afgøres. Domstolen indleder herefter sin rådslagning og afstemning, og dommen i sagen vil blive afsagt på et senere tidspunkt.

BEMÆRKNING: Gennem en præjudiciel forelæggelse kan retterne i medlemsstaterne i forbindelse med retssager, der verserer for dem, forelægge Domstolen spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten eller gyldigheden af en EU-retsakt. Domstolen træffer ikke afgørelse i den nationale retsvist. Det tilkommer den nationale ret at afgøre sagen i overensstemmelse med Domstolens afgørelse, der på tilsvarende måde er bindende for andre nationale retter i sager vedrørende en tilsvarende problemstilling.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

[Forslaget til afgørelse](#) offentliggøres på webstedet CURIA på fremsættelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

*Billeder fra fremsættelsen af forslaget til afgørelse er tilgængelige via
»[Europe by Satellite](#)« ☎ (+32) 2 2964106*